

סדר יום שבת קודש

רנט

רמ"א) כשהתפלל תפילה נוספת לפני התיבה, אמר "לדור ודור" ולא "אתה קדוש" שבן).

רמ"ב) אחרי תפילה נוספת אמרו "אנעים זמירות" בפתחת הארון. ואמר, כי במקום שאין ארון הקודש, [וכמו"כ אם אין ספר תורה בארון הקודש], אין לומר "אנעים זמירות", מאחר שאי אפשר לעשות פתיחת הארון.

רמ"ג) אמר, כי בשבת אין אומרים נוסח "אני מאמין", אף אלו הנוהגים לאומרו בכל יום אחרי התפילה שבר).

רמ"ד) אמר בשם הרה"ק בעל דברי יחזקאל משניאוואה זיע"א, כי בלילה בת יתנו קדושא רבה בשבת שהיולדת באה לבית המדרש. וכן נהג רבינו זיע"א עצמו בנותו שנולדו לו לפני מלחת העולם (היה"ד במחנה דידן) ז.

צדייק מה פעל

קו. אולם לא ציווה لأن"ש להקפיד על כך, אלא אמר ליתן קידושא רבה או בשבת הראשונה ללילה הבת, או בשבת שהיולדת באה בית המדרש. אולם אם היולדת נשארה בבית החולים מחמת חוליה, ציווה להמתין בנינת הקידושא רבה עד שתחזר היולדת לביתה, כי הקידושא רבה היא במקום סעודות הودאה, וכל זמן שעדיין לא חוזרת היולדת לאיתנה, אין מקום להז.

מקורות והעדות

וענש נמניג וזה סוף על פי זוהר ה'ק' שעיקר העלייה כל נצמור טעוות מליניג מלן מליניג, והוא צצגת טלמיין וכו'. ומטעש זה נהנו גס כן דמי ציט לו יט"נ מתפלל מוקף לפני המיטה וכו', עכ"ד. ובפיידור כמל נטלול (ר' פ"ט ע"ב) כמו כן, כמו המלו עניש לי נודע צצנת נקדותם כמל יט עלייה לכל נצמות ישלהן הטילו נומון טאן גמלינה ממונה וכו', עי"ט. ומולי מטעש זה נמניג דמי ציט לו יט"ט צמן טמן טמן גמלינה ממונה וכו', שבע"ט. ומולוי מטעש זה נמניג דמי ציט צמן טמן טמן גמלינה ממונה וכו', שבע"ט.

שבג) בין הול גס צמידול לר' טכל (ר' רבי"ו ע"א).

שבד) ואמר בטעט, כי הטעטל צנת להלכטה, הרי מעציו מוכחים ממש כי סוף מהלמיין ככל י"ג עיקרי הכלמענה, וזה לו להומך ולגנות דעתו כפיו טהור מהלמיין נס.